

Hensyn til hvilke man dog ikke kan komme til nogen endelig Afgjørelse. Jeg vil altsaa kun fortælligt gjentage dette, at Hensigten med det Forslag, som Udvalget har stillet, netop var den: at holde Spørgsmaalet om Uddannelsfestidens Varighed aabent, idet nemlig Forslaget, skjøndt det vel efter vor Anskuelse sandsynligviis nærmest vil føre til en dog mindre betydelig Afkortelse af Uddannelsfestiden iaar, ingenlunde tvinger Krigsministeren til at gjøre dette, hvis han ved nærmere Erfaring skulde finde, at det ikke er hensigtsmæssigt. Nu have vel ærede Medlemmer meent, at Krigsministerens Forslag saalidt som Udvalgets afgjorte Noget for Fremtiden i denne Henseende, og det er meget muligt, at de Herrer kunne have Ret heri, men der er nu engang endeel Medlemmer, som ikke have denne Følelse, men have en levende Fornemmelse af, at de, ved at vedtage Ministerens Forslag uforandret, komme til at give et Botum, som kan vendes imod dem, naar Spørgsmaalet om Hærplanen kommer for, og det er dette, som har bevæget mig, uagtet jeg iøvrigt samstemmer med Krigsministerens Forslag i Hærplanen om Uddannelsfestiden, til at tiltræde dette Forslag under Nr. 43, og jeg skal vedblive at stemme for det og altsaa stemme mod Forslaget, der er stillet under Nr. 42. Jeg troer, at dette efter alle de Ytringer, som ere faldne her i Salen, i enhver Henseende vil være forsvarligt. — Det Forslag, som er stillet af et æret Medlem under Nr. 45, er jo af vedkommende ærede Medlem selv idag blevet forklaret, og det har glædet mig meget at høre, at det ingenlunde er det ærede Medlems Mening at svække vort Forsvar, men at Forslaget grunder sig paa hans

Dusse om, at de Penge, som bevilges til Forsvaret, maae blive anvendte paa en efter hans Opfattelse mere hensigtsmæssig Maade. Jeg skal dog hertil bemærke, at det vistnok er meget vanskeligt saavel for det ærede Medlem som for alle os Andre at dømme om, hvad der saaledes i et givet Tilfælde vil være den hensigtsmæssigste Maade at anvende en Sum paa i et saa specielt Tilfælde som det her foreliggende. Jeg troer derfor, at det vil være meget vanskeligt for Thinget at følge det ærede Medlem i denne Retning, og det saameget mere, som jeg ikke skjønner rettere, end at det ærede Medlem, naar dette var hans Hensigt, ikke har opnaaet det ved det Forslag, han har stillet, idet han i saa Fald havde maattet betegne, hvilken anden Maade han fandt at være hensigtsmæssig, og have stillet sit Forslag saaledes, at den Sum, han vilde have udstemt paa denne Konto, blev opført paa en anden, hvor den kunde finde sin hensigtsmæssige Anvendelse. Dette har det ærede Medlem imidlertid ikke gjort, og da Sagen nu foreligger her til 3die Behandling og forhaabentlig ikke mere vil komme under Forhandling her i Thinget, saa seer jeg ikke Andet, end at Følgen af, at det ærede Medlems Forslag blev vedtaget, vilde være, at der i det forestaaende Finantsaar blev berøvet vort Forsvarsvæsen en Sum, som vi i meget høi Grad kunde komme til at fortryde at have berøvet det, og hvorved vort Forsvarsvæsen i et væsentligt Punkt led en Svækkelse, der let kunde blive uoprettelig. Derfor kan jeg ikke paa nogen Maade tiltræde det Forslag, der er stillet under Nr. 45.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 40 af Krigsministeren, tiltraadt af Udvalget:

§ 22. B. 1. g. og C. 4.

B. 1. g. Summen forhøies med 218 Rd.

C. 4. Summen forhøies med 33 Rd.

vedtoges eenstemmig med 86 Stemmer.

10de April.